

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 04/09/2023

*****

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI VỀ CÁCH GIỮ TÂM

(BÀI BẢY)

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải hoà thuận, chân thành khi sống chung với người khác. Nếu chúng ta không có tâm này thì chúng ta không thể làm được Phật Bồ Tát. Chúng ta muốn bồi dưỡng được tâm thái này thì chúng ta phải thấu hiểu chân tướng sự thật”**. Ngày nay, nhiều người học Phật không thể hòa thuận với nhau, các đạo tràng, tông phái khác nhau cũng có sự mâu thuẫn. Phật nói ra nhiều pháp môn để chúng sanh có căn tánh phù hợp với pháp môn nào thì sẽ tu pháp môn đó. Tự tánh của chúng ta vốn thuần tịnh, thuần thiện. Người tu các tông phái khác nhau, giữa các đạo tràng của cùng một tông phái cũng không hoà thuận là do tâm người **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**. Nếu chúng ta quyết tâm thay đổi thì chúng ta có thể chuyển đổi tâm chỉ ngay sau một niệm. Người xưa đã dạy: **“Chúng ta phải đuổi cùng diệt tận phiền não”**. Nếu chúng ta từ từ thì chúng ta tu hành trong 10 năm, 20 năm thậm chí 40 năm thậm chí có người tu hành cả đời cũng chưa chuyển đổi được tâm.

Chúng ta thấu hiểu được chân tướng sự thật của vũ trụ nhân sanh thì chúng ta mới có thể chuyển đổi tâm một cách mạnh mẽ. Chúng ta muốn thấu hiểu được chân tướng sự thật thì chúng ta phải ngày ngày học tập lời dạy của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Chúng ta phải nhận rõ và làm chủ tập khí, phiền não nếu chúng ta để những tập khí này làm chủ thì tâm thanh tịnh của chúng ta sẽ bị chướng ngại. Người thế gian luôn truy cầu, tìm mọi cách để thỏa mãn **“tài, sắc, danh, thực, thụ”**, đây đều là những thứ không có thật. Người xưa nói: **“Ba ngày không đọc sách thì diện mạo đã khác”**. Ngày nay, xã hội ngày càng trở nên ô nhiễm, chúng ta chỉ cần một ngày không nghe Kinh thì mặt mũi chúng ta cũng đã khác.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, trên thế giới tai nạn diễn ra triền miên, ngày càng nghiêm trọng, đối với người có trí tuệ, có học vấn của Thánh Hiền, có đức hạnh thì việc này là sự khảo thị rất lớn. Nếu từ việc này mà họ nỗ lực tự phản tỉnh thì họ có thể giác ngộ”**. Những việc sắp xảy ra thì chúng ta đều nhận được sự dự báo. Thí dụ, trước khi chúng ta chết, chúng ta sẽ nhận được rất nhiều sự dự báo nhưng chúng ta thường không chấp nhận, không chú ý, không cảnh giác. Trước khi thiên tai đến cũng có những hiện tượng cảnh báo, trước khi mưa bão đến thì bầu trời sẽ trở nên u ám, nếu

chúng ta có sự cảnh giác thì chúng ta sẽ biết cất quần áo và những thứ đang phơi. Thân của chúng ta cũng nhận được sự cảnh báo đối với việc già, bệnh và chết. Các dấu hiệu đó có thể là da của chúng ta ngày càng nhăn nheo, mắt chúng ta dần mờ, tai thì giảm dần thính giác. Thiên tai, nhân họa diễn ra triền miên giống như một lời nhắc nhở với chúng ta rằng thế gian này không phải là chỗ để chúng ta ở lâu dài. Hòa Thượng thường nói: **“Thế gian không phải chốn để đùa!”**. Chúng ta không đối trị được tập khí, phiền não thì chúng ta không thể thoát khỏi sinh tử luân hồi. Chúng ta thuận theo tập khí thì chúng ta nhất định đi vào tam ác đạo. Có người nói với tôi, họ có thể niệm Phật, ăn chay, phóng sanh nhưng họ không thể không nói dối, không thể không uống rượu. Đây là chúng ta để tập khí sai sự, làm chủ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn đời sống hạnh phúc, mỹ mãn thì xã hội phải an định, thế giới phải hoà bình. Nếu nhiều người quan tâm đến vấn đề này thì tai nạn tuy không thể tiêu trừ nhưng mức độ của tai nạn có thể giảm, thời gian của tai nạn sẽ được rút ngắn”**. Thế giới vừa trải qua một trận đại dịch, rất nhiều người sống ở các nước có trình độ khoa học cao cũng mắc bệnh và tử vong. Ở nước ta, khi đại dịch xảy ra, mọi người đã thể hiện tâm yêu thương và đùm bọc lẫn nhau. Thí dụ, khi những đoàn người đi về quê thì họ được nhận sự tiếp tế thức ăn, xăng của những nhà hảo tâm, rất nhiều ATM gạo cũng được lắp đặt trên cả nước. Nếu lòng người hướng thiện thì thiên tai, nhân họa sẽ giảm dần.

Hòa Thượng nói: **“Rất nhiều các vị lãnh đạo tôn giáo đã giác ngộ vì họ chứng kiến việc tai nạn, dịch bệnh diễn ra triền miên”**. Hiện nay, nhiều người trên thế giới đã nhận ra tâm người thiện thì hoàn cảnh sẽ thay đổi. Phật dạy: **“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”**. “Y báo” là hoàn cảnh xung quanh. “Chánh báo” là tâm chúng ta. Tâm chúng ta thuần tịnh, thuần thiện thì hoàn cảnh xung quanh chúng ta cũng sẽ thuần tịnh, thuần thiện. Tâm chúng ta hài hoà, yêu thương thì sẽ những thiên tai như động đất, sóng thần cũng sẽ giảm.

Hòa Thượng nói: **“Nếu người học Phật chúng ta không thể làm được người tốt thì làm sao chúng ta có thể làm được Phật Bồ Tát. Chúng ta chẳng những không thể làm được Phật Bồ Tát mà ngay đến quả vị thấp nhất của nhà Phật là tu đà hoàn, chúng ta cũng không có phần!”**. Nếu chúng ta làm người mà chúng ta gây phiền não cho người khác thì chúng ta đã sai. Nếu chúng ta biết làm lợi ích cho người, chúng ta làm người được tốt rồi thì chúng ta chắc chắn sẽ làm được Phật Bồ Tát. Hòa Thượng nói những lời rất đơn giản, dễ hiểu, Ngài không đàm huyền, thuyết diệu, không dùng mỹ từ, triết lý cao siêu.

“Quả vị Tu Đà Hoàn” là quả vị thấp nhất của nhà Phật, người chứng quả Tu Đà Hoàn cũng đã có năng lực đoạn được tam giới, có 88 phẩm kiến hoặc, là hàng **“nhập lưu”**, có thể bước vào hàng Thánh. Cư dân thế giới Cực Lạc đều là bậc thượng thiện, đều là Bồ Tát Bất Thoái. Trên Kinh nói: **“Chư thượng thiện nhân câu hội nhất xứ”**.

Nhiều người tưởng rằng, họ thọ Bồ Tát Giới thì họ sẽ có giới hạnh của Bồ Tát, khi họ mất thì họ sẽ được Bồ Tát cứu giúp. Chúng ta phải thật làm như Bồ Tát thì chúng ta mới có thể làm Bồ Tát. Chúng ta thọ giới Bồ Tát để chúng ta biết chúng ta phải làm như thế nào thì chúng ta đủ tiêu chuẩn làm Bồ Tát. Chúng ta chưa làm được người tốt, chưa làm được một phạm phu tiêu chuẩn thì chúng ta không thể làm được Phật Bồ Tát. Chúng ta phải ngày ngày chuyển đổi cách khởi tâm động niệm, cách đối nhân xử thế tiếp vật để cách khởi tâm động niệm, cách đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta phù hợp với giáo huấn của Phật Bồ Tát. Những người “*tự tư ích kỷ*”, “*lợi mình hại người*” thì họ không thể làm được người tốt.

Hòa Thượng nói: “***Khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta có đang tạo nghiệp nhân của sáu cõi luân hồi không? Nếu chúng ta muốn siêu phàm nhập Thánh thì chúng ta phải làm theo những tiêu chuẩn tốt xấu, phải trái, thiện ác của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Chúng ta nhất định phải triệt để tuân theo những mô thức mà Phật Bồ Tát, Thánh Hiền đã dạy. Chúng ta phải ghi nhớ giáo huấn trong Kinh điển, thông suốt, tường tận lý luận và đem nhưng giáo huấn đó thực tiễn trong đời sống hàng ngày***”. Hàng ngày, chúng ta vẫn đang khởi tâm động niệm, tạo tác những việc làm khiến chúng ta phải luân hồi sinh tử. Sân hận là nghiệp nhân của Địa ngục, tham lam là nghiệp nhân của cõi Ngạ quỷ, ngu si là nghiệp nhân của cõi Súc sanh. Chúng ta y theo những tiêu chuẩn của mình tự định đặt thì chúng ta sẽ bị tập khí, phiền hão sai sự. Nhiều người cho rằng họ tự làm theo một cách nào đó thì họ sẽ có thể vãng sanh. Đây là họ tự lừa gạt mình và gạt người! Hòa Thượng nói: “***Chúng ta chờ xem họ vãng sanh như thế nào!***”.

Hòa Thượng nói: “***Chỗ tốt của tôi là tôi không quản tiền, không quản việc, không quản người. Tôi không có đạo tràng, cả đời tôi chỉ gửi thác ở đạo tràng của người khác***”. Mỗi chúng ta ở thế gian cũng chỉ giống như một lữ khách. Hiện tại, chúng ta luôn bị nghiệp lực dồn ép, bó buộc, chúng ta luôn bị Sinh - Lão - Bệnh - Tử thúc ép.

Hòa Thượng nói: “***Tôi chỉ làm khách không làm chủ. Làm chủ rất mệt nhưng làm khách thì rất tự tại! Thí dụ, chúng ta bước vào một nhà hàng, người khách sẽ rất tự tại, người chủ thì luôn phải phục vụ. Chúng ta phải có thái độ, chúng ta đến thế gian như một người khách, chúng ta phải biết sứ mạng của một người khách để nỗ lực***”. Khi người khách đến nhà hàng thì người chủ phải phục vụ những món ăn theo yêu cầu của người khách. Chúng ta đến trần gian và ra đi thông dong, tự tại như một người lữ khách. Người trước kể câu chuyện, sau khi một vị cư sĩ giảng pháp xong, ông nói: “*Chào mọi người! Tôi đi về nhà đây!*”. Mọi người nghĩ ông mệt nên ông về phòng nghỉ nhưng ông xuống phòng khách và ngồi tự tại vãng sanh. Người tự tại vãng sanh như vậy thì chắc chắn họ sẽ chứng hàng thượng phẩm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đến thế gian không vì mình chỉ vì chúng sanh thì chúng ta nhất định sẽ có chỗ tốt. Nếu chúng ta vì chính mình thì dù chúng ta có cuộc sống giàu sang hơn, chúng ta vẫn phải bận tâm, vẫn phải tự chăm sóc chính mình. Nếu chúng ta mỗi niệm vì xã hội, vì chúng sanh thì sẽ có người chăm sóc chúng ta, chúng ta sẽ rất tự tại, một chút bận tâm cũng không có!”**. Chúng ta bận lo cho người, chúng ta không có thời gian lo cho mình thì sẽ có người khác lo cho chúng ta. Bà Hứa Triết suốt đời chỉ lo cho người khác, khi bà ra đi, bà dặn những người xung quanh không thông báo với ai. Sau khi bà mất một tháng mọi người mới biết thông tin nên báo chí không phải tốn vòng hoa và giấy mực. Người không vì chính mình mà chỉ vì chúng sanh thì họ sẽ tự tại vắng sanh, những người này như người được đi vé máy bay hạng thương gia, họ chắc chắn sẽ chứng thượng phẩm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta vì mọi người thì mọi người sẽ vì chúng ta. Đây là “thiên kinh địa nghĩa”, là chân lý không thể sai!”**. Cả cuộc đời Hòa Thượng đã chứng thực đạo lý này nên Ngài khẳng định với chúng ta đây chính là chân lý. Suốt cuộc đời Hòa Thượng ở nhà đạo tràng của người khác, các đạo tràng đều mong muốn Hòa Thượng đến ở. Đạo tràng của một cư sĩ người Ma-lay-si-a nguy nga như khách sạn 6 sao, ở đó Hòa Thượng được đãi ngộ rất tốt nhưng khi Hòa Thượng giảng xong thì Ngài cũng rời đi ngay. Đãi ngộ ở các nơi dù tốt đến đâu thì Ngài cũng đến và đi như một lữ khách.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chỉ vì xã hội, vì chúng sanh thì mọi thứ đều sẽ tốt!”**. Người thế gian cũng nói: **“Chúng ta vì người thì người khác cũng sẽ nhất định vì chúng ta”**. Đây là cách nói của người thế gian, chúng ta là người học Phật, chúng ta vì người khác nhưng chúng ta không có ý niệm là người khác sẽ phải vì chúng ta. Nhiều người niệm Phật cho người khác để khi họ chết thì mọi người sẽ đến niệm Phật cho họ. Chúng ta chỉ có ý niệm vì chúng sanh, vì người phục vụ, chúng ta không có ý niệm chúng ta làm để chúng ta có công đức, phước báu. Chúng ta may mắn vì chúng ta đã có hai tấm gương rất gần đó là bà Hứa Triết và Hòa Thượng Tịnh Không. Hòa Thượng luôn có tâm thế của một người lữ khách, đó là: **“Trần gian là quán trọ, Tây Phương Cực Lạc là quê hương”**. Chúng ta coi trần gian là quê hương thì chúng ta sẽ còn phải ở **“quê hương”** lâu dài!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!